

Retro wordt actua

Retro

van Han Solo. Gezien op 9/10 in Cultuurhuis Merelbeke. Nu op tournee.

★★★★☆

RECENSIE COMEDY De nieuwe theatershow van Han 'Solo' Coucke is misschien wel zijn beste tot nog toe.

Han solo sluit het coronatijdperk af met zijn ervaringen als vrijwilliger in een vaccinatiecentrum, een medley van zijn eigen, druk bekeken coronahits en een plastische beschouwing over de vier orgasmegolven van Steven Van Gucht. Coucke weet al hoe hij een zaal mee moet krijgen sinds hij de Vlaamse comedy verrijkte met het duo Gino Sancti. Zijn typetje Han Solo werd ooit ironisch geïntroduceerd als 'de eerste extreemrechtse comedian van Vlaanderen' maar is intussen geëvolueerd tot een soort alter ego van Coucke, een licht uitgegroeide versie van zichzelf, zij het met een schel, onontkoombaar stemgeluid.

Solo gaat in deze show onbeschaamd retro – in zijn geval de jaren 80 en 90. Geef hem maar hapjes in plaats van tapas, echte cadeautjes en geen Bongobonnen, liever cash geld dan via Payconiq, liefdesbrieven eerder dan

appjes. Op het podium staan lichtreclames van Raider, BRT, ASLK, Nopri en Pisang Ambon. De beloofde retro-ervaring, ondersteund door een rist topgrappen, is halverwege al perfect geslaagd.

Maar Han Solo geeft de nostalgie ook een actuele invulling. Plots gaat het over de waanzin op de immobiliënmarkt en de klimaatcrisis die we maar blijven negeren. Hij zingt zelfs een klimaatlied, op de muziek van Wim Sonnevelds 'Het dorp'. Even moet Solo wijken en toont de echte Coucke zich, dit keer met een verrassend mooie, diepe zangstem.

Wie zich woke waant door Eddy Demarez uit te spuwen, herinnert Han graag aan de tv-figuren met wie hij zelf is opgegroeid: Herwig Van Hove en Felice. En waarom zou Sinterklaas geen transgender kunnen zijn? Retro wordt actua, en zo ook heerlijke satire. Zonder het over de Vlaamse identiteit en haar duistere kantjes te hebben, houdt Han Solo zijn volk toch weer een spiegel voor.

Karel Michiels

© Pieter Verhaeghe